

Vastuvõtmise kuupäev : 11/12/2024

Kohtuasi C-665/24**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

11. oktoober 2024

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

College van Beroep voor het bedrijfsleven (apellatsiooniasutuse halduskohus majandusküsimustes, Madalmaad)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

8. oktoober 2024

Apellant:

Staatssecretaris Jeugd, Preventie en Sport

Vastustajad apellatsioonimenetluses:

Diamond Flavours BV

UEG Holland BV

Põhikohtuasja ese

Staatssecretaris van Jeugd, Preventie en Sporti (Madalmaade riigisekretär noorsoo, ennetuse ja spordivaldkonnas, edaspidi „Staatssecretaris“) apellatsioonkaebus Rechtbank Rotterdami (Rotterdamis esimese astme kohus, Madalmaad, edaspidi „Rechtbank“) otsuse peale, millega rahuldati apellatsioonimenetluses vastustajateks olevate isikute kaebus Staatssecretarise otsuse peale, millega määrati neile haldustrahvid, kuna nad olid viinud turule elektrooniliste sigarettide täitepakendeid, millele oli märgitud vale nikotiinisaldus.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

ELTL artikli 267 alusel esitatud palve tõlgendada direktiivi 2014/40 teatavaid sätteid. Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub Euroopa Kohtul täpsustada mõistet „turuleviimine“ viidatud direktiivi artikli 2 punkti 40 tähenduses ja selgitada

süükspandavust seoses elektrooniliste sigarettide täitepakendeid turule viivatele isikutele direktiivi 2014/40 artikli 20 lõikest 2 tulenevate kohustuste rikkumisega.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiivi 2014/40/EL tubaka- ja seonduvate toodete tootmist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/37/EÜ, artikli 23 lõiget 2 koostoimes artikli 2 punktiga 40 ja artikli 20 lõike 4 punkti b alapunktiga i tuleb tõlgendada nii, et liikmesriikide kohustus tagada, et turule ei viida täitepakendeid, mille välispakendile on kantud vale nikotiinisaldus, ei hõlma mitte ainult selliste täitepakendite müüki jaemüügiettevõttes või selle kaudu, vaid hõlmab ka täitepakendite tarnimist jaemüügiettevõttele?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: kas sellistes olukordades nagu käesolev, kus on määratud haldustrahv, saab ettevõtjat, kes on ostnud tootjalt või importijalt direktiivi 2014/40 tähenduses täitepakendeid, võtta vastutusele ja talle süüks panna, et ta on viinud turule täitepakendeid, mille välispakendile on kantud vale nikotiinisaldus, olgugi et välispakendil märgitud nikotiinisaldus kattub täitepakendi nikotiinisaldusega, mis on esitatud direktiivi 2014/40 artikli 20 lõike 2 kohases teates?

Viidatud õigusnormid ja kohtupraktika

Euroopa Liidu õigus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/40/EL tubaka- ja seonduvate toodete tootmist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/37/EÜ, põhjendused 21 ja 36, artikli 2 punktid 17, 30, 37, 38, 39, 40 ja 41, artikli 20 lõiked 1 ja 2, lõike 4 punkti b alapunkt i ja lõige 9 ning artikli 23 lõiked 2 ja 3

Euroopa Liidu põhiõiguste harta, artikkel 48

Euroopa Kohtu 9. märtsi 2023. aasta otsus Pro Rauchfrei II (C-356/22, EU:C:2023:174)

Kohtujurist Kokott'i 16. veebruari 2017. aasta ettepanek kohtuasjas Türkevei Tejtermelő Kft (C-129/16, EU:C:2017:136)

Pooleli olev kohtuasi C-717/23

Liikmesriigi õigus

Tubaka- ja tubakatoodete seadus (Tabaks- en rookwarenwet; edaspidi „Wet“), artikli 1 lõige 1, artikli 2 lõike 2 punkt a, artikli 3 lõige 1 ja artikli 11b lõige 1

Tubaka- ja tubakatoodete määrus (Tabaks- en rookwarenbesluit; edaspidi „Besluit“), artikkel 3.3

Tubaka- ja tubakatoodete dekreet (Tabaks- en rookwarenregeling; edaspidi „Regeling“), artikli 3.10 lõige 1

Eelotsusetaotluse esitanud kohtu 9. augusti 2022. aasta otsus (ECLI:NL:CBB:2022:510)

Liidu õiguses ja liikmesriigi õiguses määratletud mõistete võrdlus

Erinevalt mõistete „turuleviimine“, „jaemüügiettevõtte“, „tootja“ ja „täitepakend“ määratlustest Wetis – mis kattuvad nende mõistete määratlustega direktiivis 2014/40 – on mõistel „tubaka- ja seonduvate toodete importija“ Wetis teistsugune tähendus kui direktiivis 2014/40 määratletud mõistel „tubaka- või seonduvate toodete importija“. Kui direktiivi kohaselt on selle all mõeldud „liidu territooriumile toodud tubaka- või seonduvate toodete omanik[ku] või isik[ut], kellel on kõnealuse kauba käsutusõigus“, siis Weti kohaselt on see isik „Madalmaade territooriumile toodud tubaka- või seonduvate toodete omanik või isik, kellel on kõnealuse kauba käsutusõigus“.

Asjaolude ja põhikohtuasja lühikokkuvõtte

- 1 Madalmaade toidu- ja tooteohutuse ameti (Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit) inspektor ostis eri jaemüügiettevõtete veebisaitidelt viis elektrooniliste sigarettide täitepakendit ja võttis nendelt proovid. Ta tuvastas, et täitepakendite nikotiinisaldus oli välispakendil märgitud tasemest (12 mg/ml) madalam (9,9 mg/ml ja 10,7 mg/ml).
- 2 Jaemüügiettevõtted ostsid täitepakendid apellatsioonimenetluses vastustajateks olevatelt isikutelt, kes olid need omakorda ostnud Prantsusmaal asuvalt tootjalt või välisriigis asuvatelt importijatelt, kes olid need täitepakendid importinud liitu tootjariigist Ameerika Ühendriikidest.
- 3 Staatssecretaris määras 18. ja 25. oktoobri 2019. aasta otsusega apellatsioonimenetluses vastustajateks olevatele isikutele viis haldustrahvi, igäiks summas 450 eurot. 21. veebruari 2020. aasta viie otsusega jättis Staatssecretaris apellatsioonimenetluses vastustajateks olevate isikute vaided põhjendamata tõttu rahuldamata ja jättis haldustrahvid muutmata. Apellatsioonimenetluse vastustajad esitasid vaideotsuse peale kaebuse Rechtbankile, kes tegi 7. aprillil 2021 otsuse, millega ta rahuldab kaebuse põhjendusega, et apellatsioonimenetluse vastustajad ei olnud täitepakendeid turule viinud. Selle otsuse peale esitas Staatssecretaris apellatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtuks olevale

College van Beroep voor het bedrijfslevenile (apellatsiooniasutuse halduskohus majandusküsimustes).

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 4 Staatssecretaris vaidleb vastu Rechtbanki seisukohale, et apellatsioonimenetluse vastustajad ei olnud täitepakendeid turule viinud. Nimelt nähtub nii direktiivist 2014/40 kui ka Wetist, et mõiste „turuleviimine“ tähendab „tarbijatele toodete [...] kättesaadavaks tegemi[st]“, mis tema hinnangul hõlmab kõiki etappe tootmise ja tarbija vahel.
- 5 Oma seisukoha toetuseks viitab Staatssecretaris kõigepealt direktiivi 2014/40 ja Weti eesmärgile. Direktiivi 2014/40 põhjendusest 41 nähtub, et direktiivil on muu hulgas eesmärk hõlbustada tubaka- ja seonduvate toodete siseturu tõrgeteta toimimist, võttes aluseks inimeste tervise kaitse kõrge taseme, eelkõige noorte jaoks. Selle eesmärgi saavutamiseks on tubaka- ja seonduvatele toodetele kehtestatud suur hulk nõudeid. Paljudel juhtudel on nõuded seotud nende toodete „turuleviimisega“ ja puudutavad muu hulgas välispakendite märgistamist ja nendele kantavat teavet. Mõiste „turuleviimine“ kitsas tõlgendamine tähendab, et tubaka- ja seonduvate toodete tarneahelas peab neid nõudeid täitma ainult jaemüügiettevõtte, olgugi et just nimelt jaemüügiettevõtte avaldab sellele kõige väiksemat mõju. Seega on selline kitsas tõlgendus direktiivi 2014/40 ja Weti taotletava eesmärgiga vastuolus.
- 6 Lisaks märgib Staatssecretaris, et kitsast tõlgendust, mille andis mõistele „turuleviimine“ Rechtbank, ei saa ühitada direktiivis 2014/40 ja Weti määratletud mõistega „tootja“. Sellest määratlusest tuleneb, et tubaka- ja seonduvaid tooteid viib turule ka tootja. Kui järgida Rechtbanki arvamust, oleks tootjaga direktiivi 2014/40 ja Weti tähenduses tegemist vaid siis, kui tubaka- või seonduvat toodet valmistav või välja töötada või valmistada laskev füüsiline või juriidiline isik müüb tubaka- või seonduvat toodet tarbijatele jaemüügiettevõtteks ka ise. Lisaks sellele näeb direktiivi 2014/40 artikli 20 lõige 2 tootjatele ja importijatele, kes kavatsevad täitepakendeid turule viia, ette kohustused. Direktiivi 2014/40 põhjendusest 36 nähtub, et kõnealused kohustused peaksid võimaldama liikmesriikidel täita oma järelevalve- ja kontrollifunktsioone. Ka selle põhjal võib teha järelduse, et tooteid viivad turule ka tootjad ja importijad, isegi kui nad ei tee neid tooteid tarbijatele vahetult kättesaadavaks. Rechtbanki seisukoht, et kui tubaka- või seonduvad tooted asjaomastele nõuetele ei vasta, saab vastutusele võtta ainult jaemüügiettevõtte, ei ole kooskõlas ka direktiivi 2014/40 artikli 20 lõikega 9. Viidatud sätte kohaselt on ettevõtjad teatud olukorras kohustatud toote turult kõrvaldama või tagasi võtma. See tähendab, et peale jaemüügiettevõtte viivad tooteid turule ja/või kõrvaldavad neid turult ka teised ettevõtjad.
- 7 Staatssecretaris teeb järelduse, et apellatsioonimenetluse vastustajad ostsid täitepakendid Euroopa Liidus asuvalt tootjalt või importijalt direktiivi 2014/40 tähenduses, toimetasid need Madalmaadesse ja müüsid neid seal (edasi). See

tähendab, et apellatsioonimenetluse vastustajad on importijatena Wet artikli 1 tähenduses tarneahela üks lüli. Järelikult on nad teinud täitepakendid tarbijatele kättesaadavaks ja seega viinud need turule.

- 8 Apellatsioonimenetluse vastustajad seavad kahtluse alla seisukoha, et õige nikotiinisalduse kandmise eest välispakenditele vastutavad kõik tarneahela lülid alates tootjast kuni kohani, kus toode tarbijale kättesaadavaks tehakse. Nad märgivad, et mõiste „turuleviimine“ on direktiivis 2014/40 ja Wetis täpselt ja hoolikalt määratletud ning sellel on õiguslikud tagajärjed vastutavate ettevõtjate tuvastamiseks. Seoses mõistega „turuleviimine“ direktiivi 2014/40 ja Weti – eelkõige Weti artikli 3 lõike 1 – tähenduses on (liidu) seadusandja soovinud, et vastutust kannab isik, kes teeb toote tegelikult tarbijale kättesaadavaks. Weti artikli 3 lõiget 1 tuleb õiguskindluse ja õiguspärasuse huvides tõlgendada kitsalt ja täpselt.
- 9 Ka apellatsioonimenetluse vastustajad viitavad oma seisukoha toetuseks direktiivi 2014/40 eespool nimetatud eesmärgile. Selle eesmärgiga on kooskõlas, kui keskmesse seatakse isik, kes teeb need tooted tarbijale tegelikult kättesaadavaks. Jaemüügiettevõtte võib tooteid omandades nimelt nõuda, et tooted vastaksid kehtivatele nõuetele. Lisaks on eelkõige jaemüügiettevõttel parimad võimalused täita direktiivi 2014/40 nõudeid, kuna seal tehakse tooted tarbijale tegelikult kättesaadavaks.
- 10 Apellatsioonimenetluse vastustajad leiavad, et vastupidi Staatssecretarise väidetele tuleb mõistet „turustama“ direktiivi 2014/40 ja Weti mõistete kontekstis tõlgendada üldlevinud keelekasutuse kohaselt. Tegemist on eranditult toodete turuleviimisega, ja (reeglina) mitte toodete kättesaadavaks tegemisega tarbijatele.

Eelotsusetaotluse põhjenduste lühikokkuvõtte

Mõiste „turuleviimine“

- 11 Eelkõige palub eelotsusetaotluse esitanud kohus Euroopa Kohtul täpsustada mõistet „turuleviimine“.
- 12 Austria Verwaltungsgerichtshof (Austria kõrgeim halduskohus) esitas 17. novembril 2023 käesolevaga kohtuasjaga sarnases kohtuasjas Euroopa Kohtule eelotsuse küsimuse mõiste „turuleviimine“ tõlgendamise kohta, eelkõige selle kohta, kas kõnealune mõiste hõlmab juba tubakatoodete üleandmist hulgimüüja poolt jaemüügiettevõttele või alles jaemüügiettevõttes toimuvat müüki tarbijatele.
- 13 Austria kohtu esitatud eelotsusetaotluse (C-717/23) kokkuvõttest nähtub, et Austria seadusandja on samamoodi nagu Madalmaade seadusandja piirdunud üksnes mõiste „turuleviimine“ ülevõtmisega direktiivist 2014/40. Austria asutused on samamoodi nagu Staatssecretaris seisukohal, et kõik turustamisahelas osalejad vastutavad direktiivi 2014/40 sätete järgimise eest, kuna vastasel juhul ei oleks

võimalik teostada rahvatervise kaitse kõrge taseme saavutamiseks ja säilitamiseks vajalikku tõhusat turujärelevalvet.

- 14 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et direktiivi 2014/40 artikli 2 punkti 40 hollandikeelne versioon viitab toodete „tarbijatele“ kättesaadavaks tegemisele. Austria Verwaltungsgerichtshof (Austria kõrgeim halduskohus) juhib oma eelotsusetaotluse põhjendustes tähelepanu sellele, et direktiivi 2014/40 saksakeelse versiooni artikli 2 punktis 40 ei räägita tubakatoodete kättesaadavaks tegemisest „tarbijatele“ (*an Verbraucher*), vaid „tarbijate jaoks“ (*für Verbraucher*). Austria Verwaltungsgerichtshofi (Austria kõrgeim halduskohus) hinnangul ei välista see arusaama, mille kohaselt hõlmab mõiste „turuleviimine“ juba tubakatoodete kättesaadavaks tegemist jaemüügiettevõttele ja mitte alles nende kättesaadavaks tegemist vahetult tarbijale.
- 15 Tulenevalt kahe keeleversiooni vahelisest erinevusest on ebaoluline ka apellatsioonimenetluses vastustajateks olevate isikute väide, et liidu seadusandja on mõiste „turuleviimine“ täpselt ja hoolikalt määratlenud ning et sellel on õiguslikud tagajärjed vastutavate ettevõtjate tuvastamiseks.
- 16 Lisaks märgib Austria Verwaltungsgerichtshof (Austria kõrgeim halduskohus), et direktiiv 2014/14 kasutab artikli 2 punktis 40 üldiselt määratletud mõistet „turuleviimine“ erinevates sisulistes seostes. Nagu on märgitud eespool punktis 6, viitab ka Staatssecretaris direktiivi 2014/40 kontekstile ja eelkõige mõiste „tootja“ määratlusele ning tootjate ja importijate kohustustele, mis tulenevad direktiivi artikli 20 lõikest 2.
- 17 Austria Verwaltungsgerichtshofi (Austria kõrgeim halduskohus) hinnangul tuleneb direktiivi 2014/40 ülesehituslikust käsitlusest, et artikli 2 punktis 40 üldiselt määratletud mõiste „turuleviimine“ võib olenevalt selle seosest direktiivi 2014/40 konkreetse sisulise sättega ja olenevalt konkreetsetes asjas kujunenud asjaoludest hõlmata mitmesuguseid tubakatoodete müügis osalevaid ettevõtjaid. Staatssecretaris sellist – diferentseeritumat – tõlgendust ei poolda. Nagu eespool juba märgitud, leiab ta, et kõik tarneahela ettevõtjad peavad järgima direktiivi 2014/40 sätteid, kuna ka Madalmaade seadusandja ei ole kindlaks määranud, milline direktiivi 2014/40 konkreetne nõue kehtib kõigi ettevõtjate suhtes ja milline ainult mõne ettevõtja suhtes. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei ole Staatssecretarise seisukoht tegelikult ühitatav näidetega, mida kirjeldas Austria Verwaltungsgerichtshof (Austria kõrgeim halduskohus) (eelotsusetaotluse kokkuvõtte C-717/23 punktis 14).
- 18 Käesolev kohtuasi puudutab kohustust kanda täitepakendite välispakendile nikotiinisaldus, eelkõige kohustust märkida õige nikotiinisaldus. Samamoodi nagu Austria Verwaltungsgerichtshofi (Austria kõrgeim halduskohus) kohtuasjas kõne all oleva kohustuse puhul võiks ka käesolevas asjas asuda seisukohale, et tootja võib määrata, et täitepakendi (õige) nikotiinisaldus kantakse välispakendile. Lisaks sellele võivad ka importija (direktiivi 2014/40 tähenduses),

hulгимүүжа ja jaemүүгietteвõte otsustada, kas pakendeid, millele ei ole kantud õiget nikotiinisaldust, tarneahelas edasi anda või tarbijale müüa.

- 19 Kui asi on õige nikotiinisalduse märkimises, siis näib, et tootja ja importija (direktiivi 2014/40 tähenduses) peaksid põhimõtteliselt olema suutelised seda kindlaks tegema. Seejuures on oluline ka see, et nad direktiivi 2014/40 artikli 20 lõike 2 kohaselt teavitaksid pädevat asutust täitepakenditest, mida nad kavatsevad turule viia. Kõnealune teade peab muu hulgas sisaldama tootemarkide ja -liikide kaupa loetelu kõikidest tootes sisalduvatest koostisainetest ning toote kasutamise korral eralduvatest ainetest, samuti nende kogustest. Peale selle sisaldab kõnealune teade deklaratsiooni, et tootja ja importija kannavad täit vastutust toote kvaliteedi ja ohutuse eest, kui see viiakse turule ja seda kasutatakse tavalistes või mõistlikult prognoositavates tingimustes.
- 20 Hulгимүүжатel ja jaemүүгietteвõtetel on palju raskem kindlaks teha, kas välispakendile on kantud õige nikotiinisaldus ja kas nad tohivad toodet tubakatoodete tarneahelas edasi anda või tarbijale müüa. Eelotsusetaotluse esitanud kohus jõudis juba 9. augusti 2022. aasta otsuses järeldusele, et jaemүүгietteвõttele ei saa süüks panna sellise täitepakendi turuleviimist, mille välispakendile on kantud vale nikotiinisaldus. Eelotsusetaotluse esitanud kohus pidas sellega seoses asjakohaseks, et asjaomasele jaemүүгietteвõttele ei pidanud olema teada, et pakendile kantud nikotiinisaldus oli vale. Jaemүүгietteвõte ei olnud seonduva toote tootja ega importija (direktiivi 2014/40 tähenduses). Viidatud asjas oli ta tootja, kes oli esitanud direktiivi 2014/40 artikli 20 lõike 2 kohase teate. Seejärel tegi jaemүүгietteвõte toote tarbijatele kättesaadavaks. Eelotsusetaotluse esitanud kohus ei nõustunud Staatssecretarise seisukohaga, et jaemүүгietteвõte oleks pidanud kontrollima, kas pakendil (ja teates) märgitud nikotiinisaldus on õige, kuna seda saab teha ainult tootest proovide võtmise teel, pärast mida ei saa toodet enam müüa. Kõnealusele kohtulahendile viidates väidavad vastustajad apellatsioonimenetluses, et – juhul kui nad peaksid olema täitepakendid turule viinud – ei saa seda neile ka süüks panna. Seda puudutab teine eelotsuse küsimus.
- 21 Võttes arvesse direktiiviga 2014/40 taotletava rahvatervise kaitse kõrge taseme eesmärki, tuleks reguleerida tubaka- ja seonduvate toodete tootmist, turustamist ja tarbimist. Sellega seoses peaks nende toodete märgistus ja pakend sisaldama piisavat ja asjakohast teavet nende toodete ohutu kasutamise kohta ning nendel toodetel peaksid olema asjakohased terviseohu hoiatused. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei ole ilmne, et keeld viia turule täitepakendeid, mille välispakenditele ei ole kantud (õiget) nikotiinisaldust, puudutab üksnes jaemүүгietteвõtet.

Rikkumise süüks panemine

- 22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et kui on tuvastatud, et apellatsioonimenetluse vastustajad on täitepakendid direktiivi 2014/40 tähenduses turule viinud, siis tuleb hinnata, kas sellega, et nad on turule viinud täitepakendid,

mille välispakenditele on kantud vale nikotiinisaldus, on nad rikkunud Regelingi artikli 3:10 lõiget 1 ja järelkult Weti artikli 3 lõiget 1.

- 23 Kuna Staatssecretaris määras apellatsioonimenetluste vastustajatele nende rikkumiste eest haldustrahvi, on kohaldatav harta artikli 48 lõikes 1 sätestatud süütuse presumptsioon. Süütuse presumptsiooni on kätketud ka süü põhimõtte *nulla poena sine culpa*, mis nõuab süülisust, seega vastutust rikkumise eest (vt kohtujuristi Kokott'i ettepanek kohtuasjas C-129/16, punkt [4]4).
- 24 Staatssecretaris leiab, et apellatsioonimenetluse vastustajad vastutavad importijatena Weti tähenduses ise selle eest, et nende poolt turule viidud täitepakendid vastaksid asjaomastele nõuetele. Apellatsioonimenetluse vastustajad seevastu väidavad, et neil on õiguspärane ootus lähtuda sellest, et nikotiinisaldus, mille esitasid tootja ja importija (direktiivi 2014/40 tähenduses) direktiivi artikli 20 lõike 2 kohases teates, on õige. Seejuures tuginevad nad eespool viidatud 9. augusti 2022. aasta otsusele.
- 25 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates ei ole esiteks ilmne, et ettevõtjad võivad ilma pikemata eeldada, et teates esitatud teave on täpne. Direktiivi 2014/40 põhjendusest 36 nähtub nimelt, et kõnealune teade võimaldab liikmesriikidel täita oma järelevalve- ja kontrollifunktsioone. Teiseks on direktiivil 2014/40 ka eesmärk hõlbustada siseturu nõuetekohast toimimist. Sellega seoses on oluline, et – nagu märkis eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt ka 9. augusti 2022. aasta otsuses – nikotiinisalduse õigsuse kontrollimine ettevõtja poolt, kes on omandanud tooted tootjalt või importijalt direktiivi 2014/40 tähenduses, võib minna liiga kaugemale.
- 26 Seejuures tuleb siiski märkida, et erinevalt kohtuasjast, milles tehti 9. augusti 2022. aasta otsus, ei ole selles kohtuasjas tegemist jaemüügiettevõttega. Hulgimüüjalt või importijalt (Weti tähenduses), kes on omandanud täitepakendid tootjalt või importijalt (direktiivi 2014/40 tähenduses) ja neid tarneahelas edasi müüb, on kõnealuste proovide võtmist ilmselt mõistlik oodata, nagu väidab ka Staatssecretaris.